

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Tdo/18/2017
Identifikačné číslo spisu: 3707010422
Dátum vydania rozhodnutia: 07.03.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Štefan Michálik
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:3707010422.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Michálika a sudcov JUDr. Daniela Hudáka a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí konanom 07. marca 2018 v trestnej veci obvineného F. G. pre pokračujúci zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. a iné, o dovolaní obvineného, podanom prostredníctvom obhajcu, proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 13. júla 2015, sp. zn. 23 To 124/2014, podľa § 381 Tr. por., takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného F. G. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Obvinený F. G. bol uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 1 T 187/2007, zo dňa 16.02.2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 23 To 10/2009, zo dňa 18.06.2009 z pokračovacieho zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. v bodoch 1/, 3/, 5/, zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. v bode 4/, prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. e) Tr. zák. v bode 6/ a zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. v bode 7/

a po povolení obnovy konania bol za to odsúdený rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica z 2. júna 2014, sp. zn. 1 T 187/2007, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne z 13. júla 2015, sp. zn. 23 To 124/2014,

podľa § 189 ods. 2, § 38 ods. 2, § 36 písm. d), § 37 písm. h), § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. k úhrnnému nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 4 rokov, 10 mesiacov a 22 dní.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. pre výkon trestu bol obvinený zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Uznesenie krajského súdu 31. januára 2017 a 06. marca 2017 napadol Okresnom súde Považská Bystrica obvinený F. G. dovolaním podaným prostredníctvom obhajkyne Mgr. Barborou Hlavatou z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. h), písm. i) Tr. por.

Naplnenie týchto dovolacích dôvodov vidí v tom, že za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. bol uznaný vinným a odsúdený rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica z 29.04.2014 k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 6 rokov. K uloženiu úhrnného trestu Okresným

súdom Považská Bystrica v konaní, sp. zn. 1 T 187/2007, nemalo dôjsť, keďže malo dôjsť k uloženiu súhrnného trestu odňatia slobody podľa § 42 Tr. zák. za súčasného zrušenia predchádzajúceho rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica z 29.04.2014, sp. zn. 2 T 83/2014. K spáchaniu trestných činov, za ktoré Okresný súd Považská Bystrica 02.06.2014 ho odsúdil, došlo skôr, ako bol súdom prvého stupňa v konaní 2 T 83/2014 vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin. Skutočnosť, že bol v konaní 1 T 187/2007 uznaný vinným už rozsudkom prvostupňového súdu zo 16.02.2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne z 18.06.2009, sp. zn. 23 To 10/2009, keďže v časti výroku o treste bol rozsudok zo 16.02.2009 zrušený uznesením Okresného súdu Považská Bystrica z 20.03.2014, sp. zn. 2 Nt 4/2014, ktorým súd povolil obnovu právoplatne skončeného trestného konania 1 T 187/2007, ako argument neobstojí a nemôže byť dôvodom pre odmietnutie použitia súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zák. Keďže Okresný súd Považská Bystrica rozhodoval v konaní 1 T 187/2007 o treste za trestné činy spáchané pred vydaním rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica z 29.04.2014, sp. zn. 2 T 83/2014, mal zvážiť uloženie súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zák. Tento súd bol povinný na hlavnom pojednávaní vykonať dokazovanie prečítaním podstatného obsahu spisov o predchádzajúcich odsúdeniach, čo neurobil, aby aj negatívny záver súdu o tom, že súhrnný trest nemožno uložiť, mal oporu vo vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní a nevychádzal len zo všeobecných odborných znalostí a úvah súdu.

Krajský súd pri rozhodovaní o odvolaní obvineného pri svojej prieskumnej povinnosti nezistil chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. V prvom rade mal preskúmať rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 1 T 187/2007, ktorý bol prvýkrát vyhlásený 16.02.2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 23 To 10/2009, z 18.06.2009 a dospieť k záveru, že tento rozsudok je neústavný a protizákonný a až po podaní návrhu na obnovu konania sa napravili chyby nezákonnosti, na základe rozhodnutia Ústavného súdu SR., keďže tieto skoršie rozsudky boli protiústavné. Z toho vyplýva, že na tieto rozsudky sa nemôže ani zákonne prihliadať ako na rozsudok vyhlásený prvýkrát, keďže sú neústavné. Tento rozsudok sa stal zákonným až rozsudkom prvýkrát vyhláseným 02.06.2014. Rozsudky vyhlásené 16.02.2009 a 18.06.2009 boli nálezom Ústavného súdu SR, pri úprave tzv. asperačnej zásady, ktorej pôvodné znenie bolo v rozpore s princípmi právneho štátu. Bol to práve štát, ktorý protiústavnosťou normy vytvoril stav, ktorý ovplyvnil rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 1 T 187/2007, zo 16.02.2009 ako aj Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 23 To 10/2009, z 18.06.2009 vedeného proti nemu v jeho neprospech. Tým došlo k porušeniu jednej zo základných zásad trestného konania upravenej v ustanovení § 2 ods. 7 Tr. por. (každý má právo, aby jeho trestná vec bola spravodlivo a v primeranej lehote prejednaná súdom). Zmena hmotnoprávnej normy po náleze Ústavného súdu SR pri úprave tzv. asperačnej zásady, ktorej znenie bolo v rozpore s princípmi právneho štátu, nemôže táto skutočnosť byť pripísaná v neprospech dovolateľa. Pokiaľ boli vyhlásené rozsudky v roku 2009 za použitia tzv. asperačnej zásady, boli protiústavné a nemôže sa na ne prihliadať ako na zákonné prvýkrát vyhlásené.

Navrhoľ, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil rozsudkom, že právoplatným rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica z 02.06.2014, sp. zn. 1 T 187/2007, a uznesením Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 23 To 124/2014, zo dňa 13.07.2015 bol porušený zákon v ustanoveniach § 41 ods. 1, ods. 2, § 42 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., a to v neprospech odsúdeného. Podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil napadnuté rozhodnutia vo výroku o treste a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal Krajskému súdu v Trenčíne, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Dovolenie obvineného a jeho doplnok boli doručené prokurátorovi Okresnej prokuratúry Považská Bystrica na vedomie, ku ktorému sa vyjadril 17.03.2017. V tomto vyjadrení prokurátor poukázal na to, že Okresný súd Považská Bystrica rozsudkom, sp. zn. 1 T 187/2007, zo 16.02.2009, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 23 To 10/2009, z 18.06.2009, uznal obvineného F. G. vinným z pokračovacieho zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. v bode 1., 3. a 5., pokračovacieho zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. v bode 4., prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. e) Tr. zák. v bode 6. a zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. v bode 7., ktoré skutky sa stali v priebehu roka 2007, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Okresný súd Považská Bystrica rozsudkom, sp. zn. 2 T 83/2014, z 29.04.2014, kedy nadobudol právoplatnosť, uznal Obvineného F. G. vinným zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., za čo mu

bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Predmetný skutok sa stal 06.12.2013.

Na základe návrhu obvineného F. G. Okresný súd Považská Bystrica uznesením, sp. zn. 2 Nt 4/2014, z 20.03.2014, právoplatným toho istého dňa, povolil obnovu konania právoplatne skončeného rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 1 T 187/2007, zo 16.02.2009, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 23 To 10/2009, z 18.06.2009, a to vo výroku o treste a súčasne zrušil výrok o treste v trvaní 7 rokov vyhlásený v uvedenom konaní ako aj ďalšie výroky, ktoré mali vo výroku o treste svoj podklad a ďalšie rozhodnutia obsahovo naň nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo, stratili podklad.

Po povolení obnovy konania Okresný súd Považská Bystrica uskutočnil hlavné pojednávanie 02.06.2014, na ktorom vykonal dokazovanie súvisiace s výrokom o treste. Zistil, že z trestu odňatia slobody v trvaní 7 rokov vykonal v dĺžke 4 roky, 10 mesiacov a 22 dní, pričom rozhodnutím Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 3 Pp 94/2012, z 13.09.2012 bol z výkonu tohto trestu podmienčne prepustený.

V čase konania hlavného pojednávania, po povolení obnovy konania, obvinený F. G. vykonával trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov.

Po zohľadnení všetkých kritérií majúcich význam pre uloženie druhu a výmery trestu a s prihliadnutím na ustanovenie § 41 ods. 2 veta pred bodkočiarkou Tr. zák., v zmysle nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. PL ÚS 106/2011, z 28.11.2012, súd uložil už vyššie citovanými rozhodnutiami trest odňatia slobody v trvaní 4 roky, 10 mesiacov a 22 dní, ktorý považoval za zákonný a spravodlivý a bol uložený za skutky vymedzené a právne kvalifikované v bodoch 1., 3., 4., 5., a 6. rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 1 T 187/2007, zo 16.02.2009, ktorým v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 23 To 10/2009, z 18.06.2009, už bola právoplatne vyslovená vina F. G. za ich spáchanie.

Napadnutý rozsudok bol vyhlásený až po povolení obnovy konania vo výroku o treste a ako taký bol prvýkrát vyhlásený 16.02.2009. Podmienky pre uloženie súhrnného trestu preto neboli splnené. Obvinený F. G. v dovolaní zotráva na argumentácii prezentovanej aj v odvolaní, s ktorou sa nestotožňuje. Napadnuté rozhodnutia prvostupňového a odvolacieho súdu považuje za zákonné, pritom poukázal na § 42 ods. 1 Tr. zák. a na ustanovenie § 128 ods. 6 veta prvá Tr. zák., podľa ktorého odsúdeným sa na účely tohto zákona rozumie páchatel', ktorý bol právoplatným rozsudkom uznaný za vinného.

Aplikácia súhrnného trestu predstavuje pre páchatel'a nepochybne priaznivejší prístup, nakoľko namiesto uloženia samostatného trestu za každý zo spáchaných trestných činov sa mu uloží jeden súhrnný trest, a to v rámci trestnej sadzby vzťahujúcej sa na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Zmyslom ustanovenia o súhrnnom treste je zohľadniť skutočnosť, že trestné činy zbiehajúce sa do viacčinného súbehu, za ktoré súd súhrnný trest ukladá, boli všetky spáchané pred vyhlásením odsudzujúceho rozsudku. Páchatel' v čase ich spáchania ešte nebol vystavený výchovnému momentu, ktorý má predstavovať uznanie jeho viny súdom, čím sa odôvodňuje miernejší postih. Ak sa však dopustí ďalšieho trestného činu po tomto okamihu, teda po vyhlásení odsudzujúceho rozsudku, je zrejme, že prejednanie predchádzajúcej trestnej činnosti páchatel'a súdom a vyslovenie jeho viny nevyvolalo predpokladaný efekt, teda nie je ani daný dôvod na priaznivejší prístup súdu, ale je potrebné uložiť mu samostatný trest. Ďalší trestný čin spáchaný tým istým páchatel'om v období nasledujúcom po vyhlásení odsudzujúceho rozsudku, ktorým bol uznaný za vinného za predchádzajúci trestný čin, a ktorý následne aj nadobudol právoplatnosť, podľa teórie trestného práva nezakladá viacčinný súbeh trestných činov, ale recidívu. Pre ich odlíšenie je z časového hľadiska určujúce vyhlásenie prvého odsudzujúceho rozsudku súdom prvého stupňa, a to aj v prípade, ak bol tento rozsudok v dôsledku podaného riadneho alebo mimoriadneho opravného prostriedku zrušený, ale konanie skončilo právoplatným odsúdením páchatel'a. Tento záver je potvrdený aj ustálenou judikatúrou, napr. R 41/1968, uverejnené v Zbierke súdnych rozhodnutí č. 8/68 str. 446, v zmysle ktorého: „Keď páchatel' spáchal ďalší trestný čin po právoplatnosti prvého odsudzujúceho rozhodnutia súdu prvého stupňa, hoci bol tento rozsudok v neskoršom konaní zrušený a v tej istej veci bol vyhlásený nový rozsudok, ktorému spáchanie ďalšieho trestného činu predchádzalo, nejde o súbeh trestných činov, ale o recidívu a uloženie súhrnného trestu nie je možné.

Z výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 7 rokov bol obvinený 13.09.2012 podmienčne prepustený a dňa 06.12.2013 sa dopustil ďalšieho trestného činu, za ktorý bol právoplatne odsúdený k trestu odňatia slobody v trvaní 6 rokov. Z hmotnoprávneho hľadiska je vylúčené, aby sa tieto trestné činy mohli

posudzovať v súbehu a boli všetky pokryté jedným súhrnným trestom. Vzájomný vzťah trestných činov obvineného spáchaných v roku 2007 k trestnému činu zo 06.12.2013 v podobe recidívy je nemenne daný vyhlásením odsudzujúceho rozsudku zo 16.02.2009, ktorý následne aj nadobudol právoplatnosť. Na tejto skutočnosti nič nezmenila ani obnova konania povolená vo veci, pretože bol zrušený iba výrok o treste a výrok o vine zostal nedotknutý. Súd pri rozhodovaní o novom treste bol viazaný právoplatným výrokom o vine, teda už bol odsúdený (§ 128 ods. 6 Tr. zák.).

Súd pred vyhlásením ostatného rozsudku vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisov, sp. zn. 1 T 187/2007, 2 Nt 4/2014 a 2 T 83/2014. Tým mal nesporne preukázaný dátum vyhlásenia prvého odsudzujúceho rozsudku voči obvinenému, rozsah jeho zrušenia pri obnove konania a dátum spáchania ďalšieho trestného činu, čo sú všetky skutočnosti potrebné na posúdenie, či sa jedná o viacčinný súbeh trestných činov alebo o recidívu, a teda či sú splnené podmienky pre aplikáciu ustanovenia o ukladaní súhrnného trestu. Napadnuté rozhodnutie súdu je založené na skutočnostiach, ktoré boli zistené a preukázané bez dôvodných pochybností a v dostatočnom rozsahu, rovnako považuje za správnu aj úvahu súdu pri vyhodnocovaní dôkazov a použitie príslušných hmotnoprávných ustanovení. Dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. h), písm. i) Tr. por., na základe ktorých sa obvinený domáha zrušenia napadnutých rozhodnutí vo výroku o treste, však nie sú splnené. V závere prokurátor preto navrhol dovolanie postupom podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietnuť na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci s konštatovaním, že dôvody dovolania nie sú splnené.

Okresný súd Považská Bystrica 31.03.2017 predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dovolanie obvineného spolu so jeho spis, sp. zn. 1 T 187/2007.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd alebo dovolací súd) po predložení veci zistil, že dovolanie proti napadnutému uzneseniu je prípustné (§ 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.) a v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.). Dovolanie súčasne spĺňa podmienky uvedené v § 372 ods. 1 a § 373 ods. 1 a ods. 2 Tr. por. ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por. a nie je daný dôvod na postup súdu podľa § 382 písm. a), písm. b), písm. d), písm. e) a písm. f) Tr. por.

Podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,

i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V zmysle § 371 ods. 7 Tr. por. tohto ustanovenia dovolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 385 Tr. por. dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Obvinený v dovolaní v podstate namieta iba to, že mu nebol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo vzťahu k trestu odňatia slobody uložený mu v trvaní 4 rokov, 10 mesiacov a 22 dní a trestu odňatia slobody v trvaní 6 rokov za trestný čin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., hoci pre to boli splnené všetky zákonné podmienky v zmysle § 42 Tr. zák.

Najvyšší súd v tejto súvislosti po preskúmaní poukazuje na napadnutý rozsudok okresného súdu a uznesenie krajského súdu ako aj na vyjadrenie prokurátora, v ktorých sa správne poukazuje, že pre uloženie súhrnného trestu odňatia slobody nebol dôvod. Z tam uvedenou argumentáciou sa dovolací súd v celom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach na ne odkazuje. Odôvodnenia napadnutých rozhodnutí logicky a v dostatočnom rozsahu preukazujú, že v danom prípade nebolo možné obvinenému uložiť súhrnný trest odňatia slobody, ako sa toho domáha obvinený v dovolaní.

Okresný súd ako aj odvolací súd v napadnutých rozhodnutiach jednoznačne poukazujú na to, že predchádzajúcim právoplatným rozsudkom krajského súdu ohľadne viny obvineného boli viazaní. Rozhodovali iba o novej výmere trestu odňatia slobody. Dovolací súd pre zvýraznenie iba zdôrazňuje, že zrušenie skoršieho rozsudku, bez ohľadu na dôvod, ktorý k zrušeniu viedol, nemá žiadny vplyv na rozhodnutie o novom treste. Spravidla totiž k zrušeniu predchádzajúceho rozsudku dochádza z dôvodu, že došlo k procesným alebo hmotnoprávnym chybám, ktoré bolo potrebné napraviť. Obdobne tomu

bolo aj v danom prípade, kedy na základe nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky z 28.11.2012, sp. zn. PL. ÚS 106/2011, bola povolená obnova konania s povinnosťou súdu rozhodnúť o novom treste podľa pozmenenej asperačnej zásady na podklade predtým uznanej viny, ktorou boli súdy viazané. Nemohli totiž zmeniť túto právoplatnú právnu kvalifikáciu, nakoľko neboli k tomu oprávnení a z toho dôvodu nemôže dôjsť k naplneniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

Trest bolo možné uložiť iba podľa § 189 ods. 2 Tr. zák. (najprísnejšia trestná sadzba), podľa ktorého bolo a je možné páchatelovi uložiť trest odňatia slobody od 4 rokov do 10 rokov. Z dôvodu, že súd nemohol uložiť súhrnný trest odňatia slobody aj k výroku o treste odňatia slobody v trvaní 6 rokov, ktorý mu bol uložený za trestný čin spáchaný po vyhlásení predchádzajúceho rozsudku (tak ako je to podrobnejšie uvedené v napadnutých rozhodnutiach a vo vyjadrení prokurátora), bol obvinenému uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 rokov, 10 mesiacov a 22 dní. Uložený druh trestu a jeho výmera je zákonný, uložený na spodnej hranici zákonnej trestnej sadzby. Preto nie je naplnený ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h) Tr. por, ktorý obvinený, nad rámec dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. uplatnil.

Rozsah dokazovania súd vždy stanovuje vo vzťahu k predmetu veci, v danom prípade bolo jeho povinnosťou rozhodnúť o novom treste po povolení obnovy konania. Nikdy nie je povinnosťou súdu rozsah dokazovania stanoviť aj ku skutočnostiam, ktoré neprichádzajú do úvahy tak, ako sa toho domáhal obvinený v podanom dovolaní. Nakoľko súdy nezistili podmienky pre ukladanie súhrnného trestu, nebolo ich povinnosťou robiť podrobnejšie dokazovanie k obsahu spisu Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 2 T 83/2014, postačovalo oboznámenie s obsahom tohto spisu v rozsahu, ako to urobil tento súd.

Najvyšší súd nezistil žiadne také pochybenie, pre ktoré by bolo potrebné napadnuté rozhodnutia zrušiť a napraviť.

Na základe uvedeného dovolací súd zistil, že dovolanie obvineného nie je dôvodné, lebo nie sú naplnené dovolacie dôvody, ktoré obvinený uplatnil. Na neverejnom zasadnutí v zmysle § 381 Tr. por. preto dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.